

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR (del). Wojciech Kolanko

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Kuniewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie: Ewy Baran

po rozpoznaniu sprawy z wniosku Ministra Sprawiedliwości

o stwierdzenie nieważności wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 maja 1952r., sygn. Sr 174/52

na podstawie art. 1 ust 1 i art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34 poz. 149)

p o s t a n a w i a

1. stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 maja 1952r., sygn. Sr 174/52 wydanego wobec S. G., syna J. i H., z d. J., ur. dnia (...) w Z. W.;

2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w K. wpłynął wniosek Ministra Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 maja 1952r. sygn. Sr 174/52 wydanego wobec S. G., syna J. i H., z d. J., ur. dnia (...) w Z. W.. We wniosku Minister Sprawiedliwości wskazał, iż przypisany skazanemu czyn był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wniosek Ministra Sprawiedliwości jest zasadny.

Jak wynika z akt Wojskowego Sądu Rejonowego w K. o sygn. Sr 174/52, przeciwko S. G. toczyło się postępowanie karne. Dnia 30 maja 1952 r. został wydany wyrok, na mocy którego S. G. został uznany winnym tego, „że w okresie od września do grudnia 1951 r. w K. szkalował demokratyczny ustój Państwa Polskiego i wychwalał ustrój kapitalistyczny, prowadząc na ten temat rozmowy z robotnikami Państwowego Przedsiębiorstwa (...), M. J., S. W., K. T. i S. J. i przygotowywał stworzenie kontrrewolucyjnej organizacji, która na wypadek wojny wystąpiłaby zbrojnie przeciwko Polsce Ludowej, czyniąc w ten sposób przygotowania do zmiany przemocą istniejącego ustroju”. Czyn ten został zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 87 w zw. z art. 86 §2 KKWP.

Z przeprowadzonej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie, w postaci akt Wojskowego Sądu Rejonowego w K., sygn. Sr 174/52 wynika, iż S. G. prowadził działalność agitacyjną wśród znajomych robotników nakierowaną przeciwko ustrojowi PRL i władzy komunistycznej.

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż w realiach pierwszych lat powojennych, takie postępowanie miało na celu obalenie, a przynajmniej osłabienie władzy komunistycznej, a równocześnie brak jest okoliczności i dowodów, które uzasadniałyby przyjęcie, że opisane postępowanie było obliczone na korzyści osobiste.

Przepis art. 1 ust. 1 Ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego stanowi, iż uznaje się za nieważne orzeczenia wydane przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub przez organy pozasądowe w okresie od rozpoczęcia ich działalności na ziemiach polskich, począwszy od 1 stycznia 1944r. do 31 grudnia 1989r., jeżeli czyn zarzucony lub przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego albo orzeczenie wydano z powodu takiej działalności. Charakterystyka czynów, za które S. G. został skazany, niewątpliwie odpowiada hipotezie cytowanej normy.

W związku z powyższym uznając, że czyny, za które S. G. został skazany, związane były z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego należało stwierdzić nieważność wydanego orzeczenia.

SSR del. Wojciech Kolanko